NİĞDE

51

Yüzölçümü: 14.856 km2
Nüfusu: 512.071
İlçeler: Aksaray, Bor, Çamardı, Ortaköy, Ulukışla.
Köy sayısı: 273
Doktor sayısı: 56
Hastane yatak sayısı: 358
Okur-yazar oranı: % 82
Otomatik telefon kodu: Yok

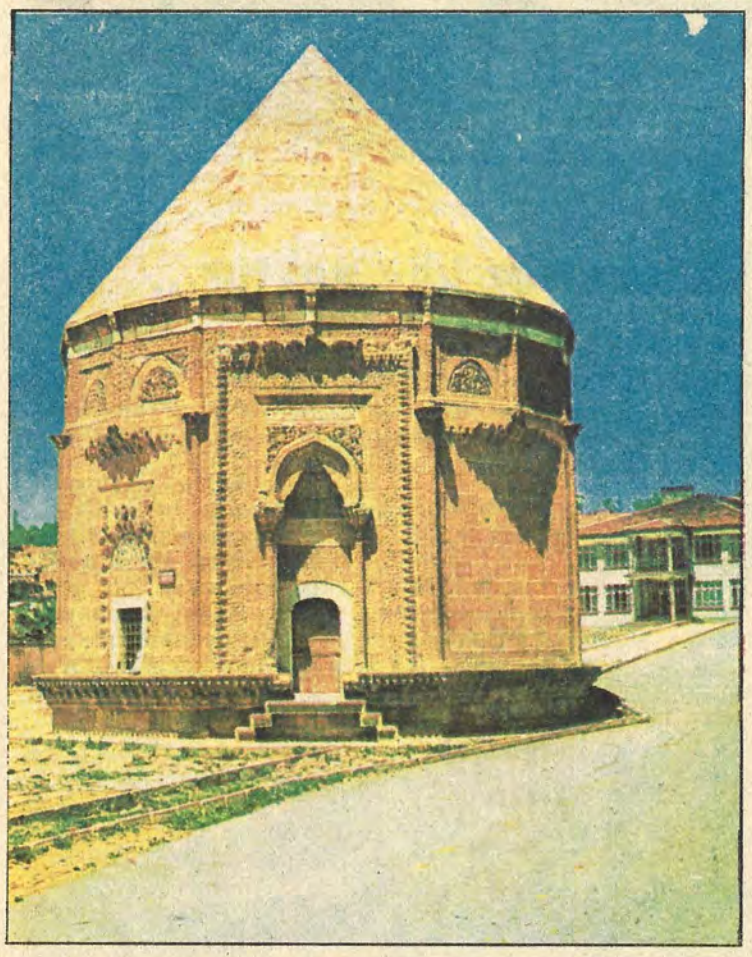

Adı nereden geliyor

Niğde, Selçuklu Türklerinin bu yöreye egemen olduklarında ufacık bir köydü. Bu köy Nakide adıyla anılıyordu. Köyü kuranlar, Kilikya uygarlığının Anamur'daki ünlü kenti Nakidos'tan göç eden Nakidelerdi. Selçuk Türkleri bu küçük köyü imar ederek güzel bir kent haline getirdiler ve Nakide adını da Niğde olarak kendilerine uydurdular.

Kentlerimizin tarihçesi bir kültür hizmeti olarak GARANTİ BANKASI'nca hazırlanmıştır

Niğde, Ihlara Vadisi gibi turizm cenneti ve sayısız şifalı kaplıcaları bağrında barındırır...

«HEVASI HOŞ, MEYVESİ LEZİZ, ŞİRİN BİR BELDEDİR»

HELENİSTİK devrin "**Küçük Kapodokyası**" olarak adlandırılan Niğde. Evliya Çelebi'nin, **"hevası hoş meyvası leziz şirin bir beldedir"** diye anlattığı Niğde...

Ihlara Vadisi gibi bir turizm cennetini bağrında barındıran Niğde...

Ihlara, Ihlara Irmağı'nın dir-

iklimi

Denizden yüksekliği ortalama 1200 metre olarak kabul edilen Niğde en sıcak günlerini temmuz ve ağustosta yaşar. Sıcaklık 35 dereceye kadar çıkar. Yazın pek yağmur yağmaz. Sonbahar ve kış yağmurlu ve soğuktur. Yılın 120-130 günü tamamen güneşli 50-60 günü kapalı ve yağışlı geçer. Geri kalan günler parçalı bulutludur.

Nasıl Gidilir

Trenle gitmek için İstanbul'dan her gün kalkan posta ve haftada üç gün kalkan Toros Ekspresi'nden yararlanılır. Niğde uluslararası (E-5) asfaltına bağlantılı olduğu için bol otobüs bulmak mümkündür.

sekleri üzerinde kurulmuştur. Yeşilimsi doğal trakit kayalara oyulmuş tarihî kiliselerin duvarlarında, İncil'in sayfaları teker teker resimlenmiştir. 12 kilometre uzunluğundaki yeşil vadinin berrak suları, peri bacaları ve sıcak su kaplıcaları, yöreye büyüleyici bir güzellik katar.

Niğde bir kaplıcalar cennetidir. İlin sınırları içinde çıkan çok sayıdaki kaplıcalar sağlık dağıtmaktadır. Ihlara Vadisi'ndeki Ziga Kaplıcası, Romalılardan beri varlığını sürdüren Çiftehan kaplıcası, çok ünlüdür. Mısır Kraliçesi Kleopatra'nın yıkandığı söylenen Çiftehan kaplıcalarının gençlik ve güzellik verdiğine inanılmaktadır. Yapılan bilimsel analizlere göre kaplıca suları romatizma, bel ağrıları, cilt hastalıkları, böbrek rahatsızlıklarına iyi gelmektedir.

Sizlere hizmet vermekten mutluyuz

ANADOLU BANKASI
Hazine Bankası

Politik Kimliği

1950
Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı: % 89.8

Partiler	Aldığı oy
CHP	55.175
DP	70.796
MP	1.849

1954

Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı % 89.3

Partiler	Aldığı oy
CHP	42.347
CMP	8.673
DP	76.613
HP	3.518

1957

Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı: % 77.2

Partiler	Aldığı oy
CHP	40.817
CMP	18.603
DP	40.373
HP	483

1961

Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı: % 81.3

Partiler	Aldığı oy
AP	32.912
CHP	34.305
CKMP	39.611
YTP	4.619

1965

Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı % 71.1

Partiler	Aldığı oy
AP	47.080
CHP	26.228
CKMP	10.657
MP	11.135
TİP	2.539
YTP	4.362
Bağımsızlar	1.227

1969

Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı % 62.5

Partiler	Aldığı oy
AP	45.520
CHP	24.853
CGP	8.959
MP	5.416
MHP	10.061
TİP	2.525
YTP	1.583

1973

Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı % 62.5

Partiler	Aldığı oy
AP	27.411
CHP	24.259
CGP	8.526
DP	26.164
MHP	9.688
MSP	12.337
Bağımsızlar	15

1977
Milletvekili Genel Seçimleri
Katılma Oranı: % 67.3

Partiler	Aldığı oy
AP	54.801
CHP	50.932
CGP	2.412
DP	4.520
MHP	18.928
MSP	13.546

NİĞDE ANAYASA HALK OYLAMASI SONUÇLARI

YIL 1961

Kabul	Red
% 59	% 41

YIL 1982

Kabul	Red
% 91.2	% 8.8

NİĞDE VALİ VE BELEDİYE BAŞKANI: ÜNAL ÖZGÖDEK

«AYDINLAR İLİ NİĞDE SÜRATLE KALKINMAKTADIR»

NİĞDE; İçanadolu'nun düz arazisi ile Toros kıvrımlarının birbirine kenetlendiği, tarih boyunca kültür merkezi olarak bilinen bir ilimizidir.

Kapadokya bölgesini güney illerimize bağlayan yol üzerinde bulunması, ayrıca; güney sahil şeridimizi İçanadolu'ya bağlayan yolun Niğde üzerinden gitmesi il için ayrı bir özellik taşımaktadır.

Pek çok uygarlığa sahne oluşu, nadide tarihi yapıtları, kültür değerleri ve dünyaca ünlü, gerçekten şahaser Ihlara Vadisi'nin Niğde topraklarında bulunuşu ilde turizmi canlandırmaktadır.

Çalışkan ve müteşebbis halkının çabaları ve coğrafi konumunun elverişliliği nedeniyle son yıllarda yapılan çeşitli yatırımlarla Niğde kalkınmaktadır. Aksaray ilçesindeki Kamyon Motorları Fabrikası bu bölgede sanayiinin gelişmesinde önemli bir etken olacaktır. Bor Şeker Fabrikası 1983 sonlarında üretime geçebilecektir.

Patates ve elmadan elde edilen gelir, Niğde çiftçisinin en önemli geçim kaynağını oluşturmaktadır. Patateste taban fiyat uygulaması çiftçimizin başta gelen isteğidir.

Köylerimizin temel alt yapı hizmetleri iyi bir düzeydedir. 1983 yılı sonunda elektriksiz köyümüz kalmayacaktır. Güçlenen özel idaremizle köylerimizin yol, içme suyu, okul gibi ihtiyaçlarının giderilmesine daha etkili bir şekilde yönelmekte; bazı fabrika ve üretimi artırmaya dönük teşebbüslerin de öncülüğü yapılmaktadır.

Niğde merkez ve Aksaray belediyeleri başta olmak üzere belediyeleremizin en önemli sorunu içme suyu ve kanalizasyondur. Çözümlenmesi için çalışmalar sürdürülmektedir.

Aydınlar ili Niğde, önümüzdeki yıllarda Türkiye'mizin gelişmiş bir ili olmaya aday görünmektedir.

Protokol

Ünal ÖZGÖDEK. :Vali ve Belediye Başkanı
Turan SİNAN ..... :Cumhuriyet Savcısı
İbrahim ÖZKAYA ..... :En Kıdemli Hâkim
Orhan YÜCESOY ..... :Vali Yardımcısı
Rifat TAŞKIN ..... :Vali Yardımcısı
Hikmet YALNIZ ..... :Emniyet Müdürü

Vergi Rekortmenleri

Yaşar Erdem 5.687.173
Faik Demirbaş 3.742.540
Emin Yaşar Attıran 3.305.028
Levent Uyanık 2.872.704
Mukaddes Uyanık 2.080.835

Nüfus

Niğde ilinin nüfusuna ilişkin ilk bilgiler 1868 yılına kadar uzanmaktadır. Bu tarihte Niğde'nin 80 mahalle ve köyünde 89 bin 376 kişi yaşamakta idi.

Türkiye'de ilk genel nüfus sayımının yapıldığı 1927 yılından bugüne kadar Niğde genelde normal bir nüfus artış hızı göstermiştir. 1940-45 yılları arasında nüfus artış hızında görülen azalmayı da savaş nedeniyle erkeklerin silah altına alınmaları ve doğum oranlarındaki azalma ile açıklamak mümkündür.

Niğde'de 1980 yılı sayımına göre nüfus 512 bin 71 kişidir.

ÖNEMLİ KİŞİLER

EBUBEKİR HAZIM TEPEYRAN— (1864-1947)— Yazar, vali, milletvekili. Küçük Paşa adlı romanıyla, köy gerçeğini edebiyatımızda dile getiren ilk yazarlardan. Çeşitli devlet kademelerinde hizmetlerinden sonra Bursa Valisi ve Dahiliye Vekili olarak Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katkılarından dolayı İstanbul Divanı-harbi'nce ölüme mahkûm edildi (1920). Sonra bu cezası küreğe çevrildi. Zaferden sonra tekrar vali ve milletvekili.

MAHİR HAMZA PAŞA (SİLAHDAR)— (1727-1769)— Sadrazam. Niğde Karahisarı'nda doğup, küçük yaşta İstanbul'a gelip Helvahaneye girdi, Peşkir ağalığı, sonra silahdarlığa yükseldi. Padişaha damat, vezir, Mora, Selânik, Rumeli, Silistre valiliklerinde bulundu. Vezirliği alınıp Dimetokaya sürüldü, bağışlandı, Mısır, Halep, Aydın valilikleri yaptı, 1768'de sadrazam oldu, Rusya'ya savaş açılmasından sonra azledildi. Hanya muhafızlığına gönderildi, orada öldü.

ABİDİN ÖZMEN—(1890- ?)— Mülkiye'de okudu, idarecilik görevlerinde bulundu. Bursa Valisi iken dördüncü dönemde Aydın milletvekilliğine atandı, eğitim bakanlığı yaptı.

HÜSEYİN NAİL KUBALI—(1903-1982)— Anayasa Hukuku Profesörü. Senatör. İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdi, Paris'te doktora yaptı. İstanbul Hukuk Fakültesi Dekanı, DP döneminde görevinden alındı, cezalandırıldı, tutuklandı, 27 Mayıs Anayasası'nı hazırlayacak kurulda görevlendirildi, kontenjan senatörü oldu. Şiirler yazdı.

MUSTAFA SOYLU—(1883-1921)—İlk TBMM Niğde mebusu, İstiklâl Madalyası sahibi, öğretmen.

MUSTAFA HİLMİ SOYSAN—(1881-1958)— İlk TBMM Niğde mebusu, İstiklâl Madalyası sahibi, medrese ve hukuk mekteplerinde okudu, avukat.

MUSTAFA VEHBİ ÇORAKÇI—(1876-1932)— İlk ve ikinci dönem TBMM üyesi, İstiklâl Madalyası sahibi, iktisat ve ticaretle uğraştı.

Sağlık Hizmetleri

İl merkezinde 200 yataklı devlet hastanesi, genelde 32 sağlık ocağı var

İl merkezinde 200 yataklı, Aksaray ilçesinde 100 yataklı, Bor ilçesinde de 50 yataklı devlet hastaneleri vardır. İl genelinde 32 sağlık ocağı bulunmaktadır. Toplam doktor sayısı 56, yatak sayısı 358, yardımcı sağlık personeli sayısı ise 260'tır. Bu sayı ve kardolarla tedavi edici ve koruyucu hekimlik hizmetleri yürütülmektedir.

Niğde'de ortalama 9.300 kişiye bir doktor, 2000 kişiye bir yardımcı sağlık personeli düşmektedir. İl merkezindeki devlet hastenesi ve Aksaray Devlet Hastanesi'nde büyük, orta ve küçük ameliyatlar yapılabilmektedir.

İldeki koruyucu sağlık hizmetleri ve aile planlaması hizmetleri Çevre Sağlığı Başkanlığı, Epitemiyoloji, Ana Çocuk Sağlığı, Verem Savaş Dispanseri, Sıtma Eradikasyon Bölge Başkanlığı tarafından yürütülmektedir.

EĞİTİM

Niğde Yetiştirme Yurdu...

Niğde'de okulsuz köy yoktur...

Niğde'de okulsuz hiçbir köy yoktur. İl merkezi ve ilçelerde sekiz lise, 15 meslek lisesi, 68 ortaokul bulunmaktadır. Bu okullardaki toplam öğrenci sayısı 1982-1983 öğretim yılında 19 bin 524'tür. Öğretmen sayısı ise 1172'dir.

İlde 452 ilkokul vardır. Bu okullarda görevli 2883 öğretmen bulunmaktadır. Toplam öğrenci sayısı ise 82.500'dür.

İl merkezinde Meslek Yüksek Okulu ve Eğitim Yüksek Okulu olmak üzere iki yüksek okul bulunmaktadır.

1981-1982 öğretim yılında eğitime açılan bir sağırlar okulu ve biri bu okulun bünyesinde olmak üzere iki yetiştirme yurdu bulunmaktadır.

İlimiz okuma-yazma oranı yüksek olan illerden birisidir. 1965 nüfus sayımına göre okuma-yazma oranı % 43.3 iken 1980 nüfus sayımında bu oran % 77'ye ulaşmıştır. 1981 yılında başlatılan Halk Eğitimi Başkanlığı ve merkez müdürlüklerinin öncülüğünde yürütülen okuma-yazma seferberliğinde de bu güne kadar 20 bin okuma-yazma bilmeyene okuma-yazma öğretilmiştir. Böylece de okuma-yazma oranı % 82'ye ulaşmıştır.

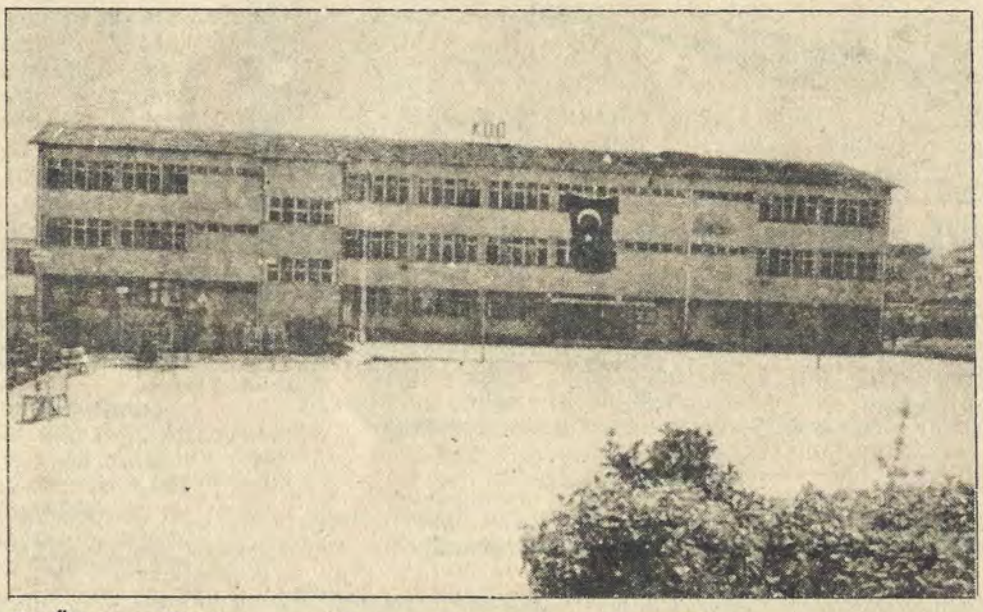

Kız Öğretmen Okulu...

İLÇELERİNİ TANIYALIM

MERKEZ

Doğuda Çamardı, ilçesi, kuzeydoğuda Kayseri ili, kuzeyde Nevşehir ili, batıda Aksaray ilçesi, güney ve güneybatısında da Bor ilçesi ile çevrilmiştir.

Niğde adı Hitit'çe (Ay ve bereket tanrıçası) anlamına gelen Nahita'dan gelmektedir. Daha sonraları bu ad Niğde şeklinde söylenmiştir. Cumhuriyet'ten önce Liva merkezi durumunda olan Niğde 1924 yılında yeni idarî düzenleme ile vilâyet olmuştur.

Merkez ilçeye bağlı iki bucak, 57 köy bulunmaktadır. 13 belediye örgütü vardır. Merkez ilçenin toplam nüfusu 148.839'dur. Şehir merkezi nüfusu ise 39.835'tir.

Merkez ilçe...

AKSARAY

İç Anadolu'da Tuz Gölü'nün göneyinde bulunan Aksaray ilçesi Selçuklu Sultanı 2. İzzettin Kılıçaslan tarafından yaptırılan Beyaz Saray'dan adını almaktadır. Osmanlı İmparatorluğu zamanında Konya eyâletine bağlı Liva (Sancak) merkezi iken 1924 yılında yeni idarî düzenleme ile vilâyet olmuştur. 1933 tarihinde de ilçe haline getirilmiştir.

Yüzölçümü 6232 km2, denizden yüksekliği 980 metredir. Toplam nüfusu 203.229'dur, şehir nüfusu ise 62.927'dir. 106 köyü, 17 belediye örgütü, beş bucağı vardır.

BOR

Bor adı Hititçe ya da Fenikçe Baris kelimesinden gelmektedir. Surlarla çevrilmiş bölge beyinin konağı anlamındadır. Bu kelime sonraları Yunanca kasaba-şehir anlamına gelen Boris adıyla anılmıştır. Daha sonraları Bor şeklinde söylenmeye başlanmıştır.

İl merkezinin güneybatısında olan ilçenin yüzölçümü 1935.46 km2'dir. Denizden yüksekliği 1100 metre olup toplam nüfusu 69.050'dir. 27 köyü, iki bucağı, dokuz belediye örgütü bulunan ilçenin şehir nüfusu 18.281'dir.

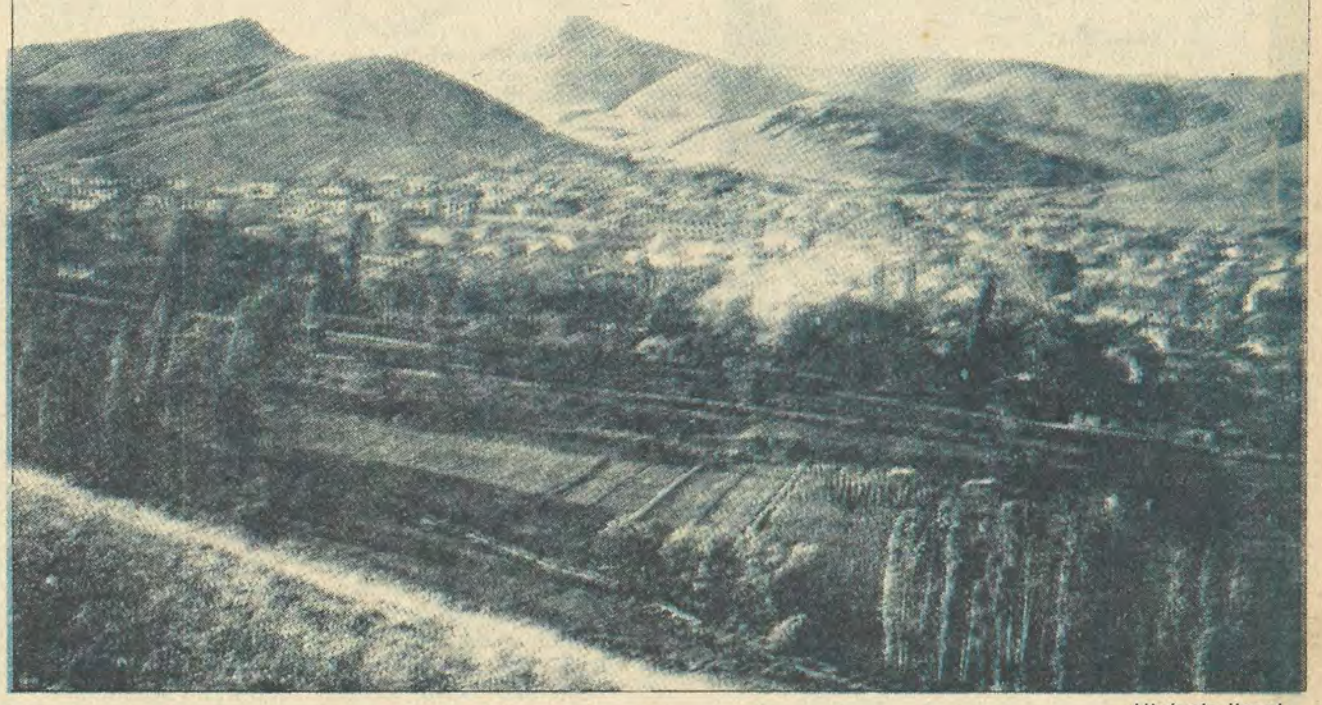

Ulukışla ilçesi...

Çamardı ilçesi...

ÇAMARDI

Niğde'nin güneydoğusunda Torosların en yüksek tepesi olan Demirkazık eteğinde kurulmuş bir ilçedir. Yüzölçümü 120436 km2'dir. Denizden yüksekliği 1250 metredir. Toplam ilçe nüfusu 20.685'tir. Şehir nüfusu ise 3.477'dir. 1948 yılında ilçe olmuştur. 19 köyü, iki belediye örgütü vardır.

ORTAKÖY

Niğde ilinin kuzeybatısında en uzak ilçelerinden birisidir. Aksaray ilçesi, Tuz Gölü ve Ankara ili arasında kurulan bir yerleşme yeri olduğundan bu ad verilmiştir. Yüzölçümü 75023 km2'dir. Denizden yüksekliği 1.140 metredir. Toplam ilçe nüfusu 37.707'dir. Şehir merkezi nüfusu ise 8920'dir. 1957 yılında ilçe olmuştur. 28 köyü vardır, bir bucağı ve üç belediye örgütü bulunmaktadır.

ULUKIŞLA

Ulukışla ilçesi Selçuklu Sultanı 1'inci Keykavus tarafından Ermeni Krallığı'ndan alınmış ve Niğde iline bağlanmıştır. İl merkezinin güneyindedir. Yüzölçümü 150247 km2'dir. Denizden yüksekliği 1426 metredir. Toplam nüfusu 32.561'dir. Şehir nüfusu ise 6975'tir. 36 köyü, iki belediye ve bir bucağı vardır.

TÜRKİYE GARANTİ BANKASI Sunar

Tarihi, Hititler'e kadar dayanır

SELÇUKLULAR, ZENGİN TARİHÎ ESERLER BIRAKMIŞTIR

NİĞDE'nin tarihi, Anadolu'da ilk siyasî birliği kuran Hititler'e kadar dayanmaktadır. Hitit İmparatorluğu'nun bir parçası olan bu topraklara M.Ö. VIII. yüzyılda Persler gelip yerleştiler. Persleri bu yöredeki uzun egemenliğine M.Ö. IV. yüzyılda Büyük İskender son verdi ve bu toprakları da kendi Makedonya İmparatorluğu'nun sınırları içine

Alaeddin Cami...

Sultanhanı iç kapısı...

Niğde-Bor-Kemerhisar bucağı Roma devri su kemerleri...

kattı. Büyük İskender'in ölümünden sonra Makedonya İmparatorluğu parçalanırken bu yöre Selevkoslar'ın payına düştü. Daha sonra Kapodokya Krallığı'nın egemenliğine giren bu topraklar M.Ö. I. yüzyılda Romalılara intikal etti. 395 yılında Roma İmparatorluğu'nun parçalanıp ikiye ayrılmasıyla bu yöre de Bizanslıların payına düştü.

Bizanslılar zamanında yörenin en önemli kenti, bugünkü Niğde ile merkezinin 23 kilometre güneybatısında bulunan Tyane idi. Araplar bu kenti "Tavina" diye anarlardı. Müslüman Arap orduları 707 yılında bu toprakları ele geçirdiler. Ve Tyane kentini Tavina adıyla anmaya başladılar. Bundan sonra Niğde ve yöresi Bizanslılar ile Müslüman Araplar arasında sürekli olarak el değiştirdi. Nihayet 1071 yılındaki Malazgirt zaferinden sonra Anadolu içlerine doğru ilerleyen Türkler bu yörede görünmekte de gecikmediler ve Anadolu fatihi Kutalmışoğlu Süleyman Şah tarafından bu topraklar da fethedilerek yeni Türk devletinin malı oldu. II. Kılıçaslan bu yöreyi oğlu Melih Aslanşah'a verdi. Selçuk Türklerinin egemenliği sırasında Niğde birden önem ve değer kazandı. İzzeddin Keykâvus ile Alâeddin Keykubat'ın saltanat yıllarında Niğde baştan sona imar olunarak bir mamure haline getirildi. Bu imarda Niğde valisi bulunan Zeyneddin Beşare'nin de önemli katkısı oldu.

Selçuklu Devleti'nden sonra bu topraklarda yine Türk egemenliği sürüp gitti. İlhanlılar, Eretnaoğulları, Karamanoğulları ve Kadı Burhaneddin bu toprakları egemenlikleri altında tuttular. Yıldırım Bayezit zamanında Osmanlı İmparatorluğu sınırları içine katılan bu topraklar Ankara Meydan Savaşı'nda Yıldırım'ın yenilmesi üzerine Timur tarafından tekrar Karamanoğulları'na verildi.

1419'da bu yöre Türk Memlûk Devleti'nin egemenliği altına girdi. Ancak bu egemenlik uzun sürmedi. Sonra tekrar Akkoyunlular buralara egemen oldular. Niğde ve çevresi 1470 yılında Osmanlı İmparatorluğu'nun sınırları içine katıldı. Karaman Beylerbeyliği'nin yedi sancağından ikisini (Niğde ve Aksaray) içine alan bu yöre Tanzimat'tan sonra Konya vilâyetinin beş sancağından biri durumuna geldi. Cumhuriyet'in ilânından sonra da il haline getirildi.

Niğde ve çevresi zengin tarihinin çeşitli izleriyle doludur. Niğde, Selçuklu çağı Türk

Alaeddin Cami kapısı...

eserleri bakımından Konya, Kayseri ve Sıvas'tan sonra gelmektedir. Ancak ne var ki, yöre, sürekli istilâlara uğradığından tarih zenginliklerinin büyük bir bölümü bu istilâlar sırasında tahrip olmuş, hatta ortadan tamamen silinmiştir.

NİĞDE	850 — 851
Aksaray	1716 — 1571

Yurt içi ve yurt dışı bankacılık işlemlerinizde Türkiye Garanti Bankası

YÖREDE «HALAY» VE «KAŞIK OYUNU» OYNANIR

NİĞDE, İç Anadolu'nun zengin folklor verilerine sahiptir. Türküleri, manileri, koşma ve efsaneleri ile yöresel özellikleri ilginç bir biçimde sergiler...

Niğde çevresindeki türküler, "Alay Havaları", "Kaşık Oyun Havaları", "Uzun Havalar", "Ağır havalar ve bağlantılar" şeklinde dört bölümde incelenir.

Niğde'de Halay Havaları ile ilgili, Halit Ongan'ın yazdığı Niğde'de Halk türküleri adındaki derlemesinde şöyle denilmektedir:

"Niğde havaları oynanırken sağ baştaki oyuncunun elinde, kılaptan işlemeli mendil bulunur. Tek sıra halinde oyuncular birbirlerinin serçe parmaklarından tutarlar. İki sağ, bir sola düzgün ayak atışları ile açık veya kapalı halka halinde oyun sürer gider.

Halay'ın türküsü ise şöyledir: Oyunu oynayanların yarısı, birinci mısrayı yüksek sesle söyler, diğer yarısı ise, ikinci defa daha yüksek sesle tekrarlar ki, böylece her mısra iki defa tekrarlanmış olur. Türkünün sözleri ise şöyle:

Çekin alay düzülsün ellerin yari
Sürmeli gözler süzülsün ömrümün yari
Alaya gelmeyen ellerin yari
Kolu budu üzülsün ömrümün yari

şeklindeki bu türkü, bir iki kıta eklenmesi ile devam eder..."

Kaşık Oyunu Havaları: Bu havalar çalınırken karşılıklı kaşıklarla oynanır. Uzun Havalar ve Bozlaklar: Saz bir geçişten sonra, ağır havalardan çalmaya başlar. Dinleyenler ile saz ve söz arasında bir bağlantı ve ahenk kurmaya çalışır. Ağır Havalar ve Bağlantı Havaları: Uzun havalardan ve bozlaklardan sonra çalınır. Kaşık oyun havalarına bir hazırlık niteliğindedir. Uzun havalardan sonra dinleyenlerde bir kımıldama yapar.

Yukarıda da sözü edildiği gibi yörede "Halay" türündeki oyunların yanı sıra, "Kaşıklı" türündeki oyunların da ağırlığı vardır.

GİYSİLER

Kadın giysileri: Yörede ev kadınlarının iki çeşit giyindikleri görülmektedir. Bunlardan biri ev giysileri, diğeri ise "Kişilik" adı verilen belirli günlerde yani düğün, nişan, kına geceleri, süs dünürlüğü gibi yöresel törenlerde giyilen elbiselerdir. Gelinlik kızlar kendi yeteneklerini ve ustalıklarını, zevkleri ile birleştirip canfır, kaput, yünlü ve pamukluya motifler işleyerek, ince zevklerle bezenmiş Türk sanatının ürünlerini yaratırlar.

Kadın başında yazma bulunur. Hastalık veya bir mevlid törenine giderken "Oyalı yazma" örtülür. Boyuna, etrafı ince, dantellerle işlenmiş "Değirmi" diye adlandırılan tülbentler alırlar.Sokağa çıktıkları zaman mevcut elbise üzerine "Bindallı"yı giyerler.

Günlük giyimlerde iş görürken üzerine "iş donu" giyerler. Ayaklarda "Kulaç" kundura denilen burnunda ve ökçesinde fort olan kalın köseleden yapılmış ayakkabılar vardır.

Erkek Giysisi: Başta fes bulunur. Gençlerin fes püskülleri uzun ve kalındır. Gövdede, yakasız mintan vardır. Üzerinde kolsuz, fakat omuz başlarında, kol boyu uzunluğunda uzanmış göğsü işlemeli, cepken vardır. Cepken üzerinde "Sahu" denilen ceket bulunur.

Şalvarın cep ağızları ve yan kısımları işlemelidir. Belde, kırmızı, mor, siyah renklerden oluşan bir şal bulunur.

Çoraplar yündür. Erkek ayakkabıları genel olarak "Kaloş kundura, yemeni ve çarık"tır.

BATIL İNANÇLAR

Anadolu'nun hemen hemen her kesiminde olduğu gibi, şehirleşmenin, okumayazma oranının yükselmesi nedeniyle batıl inançlar değerini büyük ölçüde yitirmiştir. Ancak kırsal kesimlerde batıl inançların bugün de kalıntılarını bulmak mümkündür.

Salı günü yola çıkmanın, cuma günü çamaşır yıkamanın, dikiş dikmenin iyi sayılmaması şeklindeki düşüncelere inanılır.

Kesikbaş Türbesi (Şemsi Tebrizi), Ağayusuf Türbesi, Arapdede, Şerefali Türbesi, Şah Süleyman Türbesi, Hacı Mahmut Yatırı, Boz Dede, Taptuk Dede, Yunus Emre Mezarı, Şeyh Kuddisi Türbesi, Karatepe, adlı türbe ve yerleri halkın belli başlı adak yerleri olarak bilinmektedir.

Ağayusuf Türbesi: Tamamı kayadan oyma odalardan birinci oda giriş kısmıdır. İkinci ve mezarın bulunduğu odaya birinci odanın duvarında bulunan ufak bir kapıdan girilmektedir. Bu kapı oyularak yapılmış ve oldukça küçüktür. Günahları çok olanın odadan içeri giremeyeceğine inanılmaktadır.

Yörede bilinen oldukça değişik inançlar bulunmaktadır: Erginleşmemiş kız çocuğunun çekilen dişi, gebe ineğin altına atılırsa, doğacak dananın dişi olacağına inanılmaktadır.

EVLENME

Evlenecek yaşa gelen delikanlıya önce kız aranır. Bu yöresel bir deyimle, "Küfü, küfüne, dengi dengine" olmalıdır... Askerliğini yapmış, yine bir halk deyimi ile "Ekmeğini eline alan" delikanlı evlenme çağına gelmiştir.

Ana "Eteğini beline sokar" başlar kız aramaya. Bulunan, beğenilen kızlar, delikanlının en yakın arkadaşı tarafından delikanlıya ulaştırılır. Delikanlının ağzı yoklanır. Fikri öğrenilir... Gönlünde birinin olup olmadığı sorulur...

Oğlan anası beğendiği kızı, kendi evinde görmesi için bir sabah erkence kız evine oturmaya gider. Bu erken gidiş, kızın uykudan erken kalkıp kalkmadığı, ev işlerine yardımcı olup olmadığı şeklindeki düşünceleri açıklığa kavuşturmak içindir.

Kız kahve pişirmeye gidince gelecekte kayınvalidesi olacak kadının ayakkabılarını çevirir. Eğer oğlanı istemiyorsa, yüzünü asar, gülmez ve kayınvalidesi olacak kadının da ayakkabılarını çevirmez...

Kayınvalide olacak kimselerin gelin evinde yaptıkları hareketler oldukça ilginç tir: Kilim, hasır altını, karyola altını kaldırarak, tozlu olup olmadığı, hatta lamba, pencere camlarının silinip silinmediği inceden inceye izlenirdi... Tüm bu incelemelerin anı sıra giderken kız, oğlan anası veya yakını tarafından büyük bir muhabbet gösterisi içinde kucaklanarak öpülür. Bu hareket sırasında kızın ağzının kokup kokmadığı öğrenilir. Hatta bu maksatla kızın koynunda en yakın bir bayanın yatırılmasının yolları dahi aranır...

Rengarenk dokunan halılar ve yerel giysiler folklora zenginlik katar...

Kız beğenilirse, "Allahın emri ve Peygamberin gavli" ile kızı oğlana isterler... Kız tarafı ilk istek geldiğinde: "Bir de dayısı ile görüşelim" veya "Dışarda bir de onun fikrini alalım" şeklindeki sözlerle kısa bir zaman kazanmak ve bir nazlanma payı ararlar...

Yörede "Ne kızı ver, ne de dünürü küstür" prensibine oldukça dikkat ederler. Her iki taraf hak ve hukukunu, ne şekilde davranacağını çok iyibildiğinden tüm bu olaylar içinde kırgınlıklara hiç rastlanmaz. Oğlan evi, kız evinin "Naz evi" olduğunu iyi bilir....

Söz kesiminden sonra, tören detayları, alınacak eşyalar, armağanlar ile birlikte başlık parası ve takılar da bu arada konuşulur ve bir karara bağlanır.

"Şerbet İçme" denilen nişan iki türlü olur.Birincisinde tarafların yakın akrabaları bir araya toplanır, sade bir tören yapılır. İkincisi ise konukların geniş tutulduğu bir tören şeklidir. Bunun için oğlan evi,kız evine şeker, kahve, lokum, sigara kibrit gönderir.

Nişandan üç dört gün önce, çarşıdan beraberce beğenilip alınan giysiler, "Okuyucu" denilen bir kadınla kız evine gönderilir.Kız evi okuyucu kadına armağan vermeyi hiçbir zaman ihmal etmez.

Nişan günü gelip çatınca, oğlan evi oğullarını yanlarına almadan kız evine gider, oturur, konuşur ve kahveler içer. Aile büyüklerinden birisi, hayırlı ve uğurlu olması dileği ile kızın parmağına yüzüğü takar. Şeker tutulur.

Kız, önce kayınpederinin ve kayınvalidesinin, sonra da babasının, annesinin, orada bulunanların ellerini tek tek öper. Orada bulunanlardan bir büyük "Otur kızım" sözünü üç kez tekrarladıktan sonra kız oturabilir.

Nişandan sonra iki taraf birbirlerini daha iyi tanımalarını ve ahbaplıklarını arttırmaları için, iki tarafın yakın

Özel yemekleri

Mangır çorbası, oğma çorbası, pancar çorbası, erişte pilavı ve çorbası, tarhana çorbası, kuskus çorbası ve pilavı, üzüm boranası, kabak musakkası, kabak köftesi, Niğde tavası, ditme, tirit, Niğde çanağı, unlu söğürme, söğürme, ayva boranası, havu, tatlı havu, çilbir, soğan yahnisi, etkabağı, yoğurtlu çorba, yoğurtlu kuru kabak sarması, nohutlu kuru etli çanak, mıhla, çemen, mumbar dolması, papara adlı yemekler Niğde ve yöresinde sevilen yemekler arasında yer alırlar.

Höşmeri, halveter, kaygana, pekmek, aşure, zerde, saraburma, tatlı dürümü, burma tatlısı, kaşık kayganası adlı halk mutfağı ürünleri ise en gözde tatlılar olarak bilinirler.

TARHANA YAPIMI

Yayıkta yağı gelinceye kadar çalkalanmış yoğurt, tandırın üstüne konan bir kabın içine dökülür. Yoğurt yayıldığı için ayran halindedir. İçine aşlık ve yeteri kadar tuz atılarak karıştırılır. Kaynatılır. Kıvamında bırakılır. Tavada bekletilir.

Sabah erkenden elle düzgün bir şekilde ellenir ve temiz bir bezin üzerine güneşe serilir.

Bazen ufak üç genler şeklinde olur ve orta kısmı hafif oyuk durumda bırakılır. Böyle işlerde komşular birbirlerine keşiğe gider ve yardım ederler. Bu arada tabakalara yeter miktarda konulur ve üzerine yayıktan çıkan yağdan da bir miktar konularak komşulara dağıtılır. Aşure çorbası piştiğinde, kış ekmeği sucuk ve çemen yapıldığı zaman bunlar da komşulara fakirlere dağıtılır.

KATIMLA KIŞ EKMEĞİNİN YAPILMASI

Sonbaharda köylerden sekiz veya on kadın bir araya gelir, anlaşırlar ve ekmek yapmak üzere şehre gelirler.

Bir "Şavur" bırakırlar. Bu haber üzerine ekmek yapacaklar onları arar bulur.

Günü ve ücret kararlaştırılır. Gününde gelen grup bir takımdır. En beceriklileri başları olur. Ona danışmadan hiçbir şey yapmazlar ve pazarlığı da o yapar. Birlikte neşeli bir şekilde ekmek yapmaya başlarlar...

Ekmek bittiğinde nikah denilen bir miktar ekmek ve şepe, ekmek yapan ister komşusu olsun, ister katımı olsun, onlara verilir. "Emekleri sinmiştir" helallık alalım denilir.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"IKINCI ADRESINIZ"

Niğde ilimiz, Selçuk uygarlığının bize eşsiz bir armağanıdır. Tarihî zenginlikleri kadar doğal güzelliği de önde gelir. Başta meyvecilik olmak üzere,her türlü tarım ürünlerinin ve bununla ilgili sanayi kuruluşlarının günden güne ilerlediği bu ilimiz, turizm yönünden de önem taşımaktadır.
Türk Ticaret Bankası 1974 yılından beri Niğde ve yöresine etkin bir şekilde hizmet sunmanın mutluluğu içindedir.

Niğde İl Merkez Şubesi:
Niğde

Niğde İli Şubeleri
Aksaray, Bor, Ortaköy, Ulukışla.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"IKINCI ADRESINIZ"

FOLKLOR

akrabaları yemekli gündüz gezmelerine giderler. Buna yörede "Süs dünürlüğü" adı verilir...

GELİN HAMAMI

Oğlan evi,sabun, kına ve para göndererek gelin ve yakınlarının hamama gitmesini sağlar.

Kızın annesi hamamcının yanına oturur, genç konuklara sabun, yaşlılara da hem kına hem sabun verir ve hamamı yönetir.

Hamamın soyunma yerleri önünde bulunan geniş havuzun etrafında iki sıra dizilirler. Ellerinde yanmış mumlar olduğu halde kız evinin getirdiği armağanlar hamamcıya ve natıra verilir. Kız ortaya alınır, millî giysilerle yöresel çalgıların eşliğinde havuzun başında dolandırılır. Bu sırada kızın yakınları başına para atarlar. Kız soyunur.Natır tarafından yıkanır.Çıkınca da peştemalını natıra verir.

SANDIK GÜNÜ

Oğlan evinde toplananlar, kıza ait manto, elbise, ziynet ve çamaşırları konuklara göstererek büyük bir titizlikle bohçalarlar. Sandık haline getirilen çehiz salı günü kız evine gönderilir.

KIZ YANI

Çarşamba günü yapılır. Ya kızın evinde, ya da uygun bir yer seçilerek yapılır. Kız yöresel çalgılar eşliğinde giydirilir. Yakın arkadaşları giydirirken, ayağının altına büyükçe bir sini koyar öylece giydirirler. Daha sonra kız, büyüklerinin ellerini öper. İki eli göğsünün üzerinde olduğu halde divan durur. Odaya kim gelirse elini öper, tekrar otur denirse oturur ve konukların karşılanışı böylece devam eder.

Konukların gelişleri tamamlandıktan sonra "Çerez" diye adlandırılan genişçe bir sininin tam ortasına tabak içinde akide şekeri, etrafına leblebi, onun da etrafına kuru üzüm ve karamanlı tabir edilen çarşı ekmeği dörde bölünmüş parçalar olarak konur.Bu törene gelenler kıza armağan getirirler. Çoğu kimse, "Benek" denilen bir miktar parayı getirip, kızın annesiyle selavatlaşırken veya elini öperken, kimsenin görmeyeceği bir şekilde eline sıkıştırır.

KINA GECESİ

Çarşamba günü akşamı yapılır. Erkek evi önünde fenerler, çalgılar, arkalarında erkekler, onlardan sonra en arkada hanımlar olduğu halde toplantının yapıldığı eve gelirler. Evde bulunanlar konukları karşılayarak çalgıcıları ve erkekleri bir yere, kadınları da uygunbir yere alırlar.

Gelinin yüzü duvaklıdır. Çevredekiler gelini ağlatmak için maniler söylerler.

Kına gecesine gelin kız hazırlanırken, saçlar çoğu zaman uzun olduğundan, kesilir. Saçın kesilmesi sırasında şöyle bir kıta söylenir:

Dama koydum, dolu testi,
Seher yeli devre esti,
Anam kıyamadığın saçlara,
Eller makas vurdu kesti.

Maniler daima duruma göre söylenir. Söylenen manilere bazıları ağlayarak, bazıları gülerek katılırlar...

Gelinin eline sarılacak ipek parçaları ile bir sini üzerinde yanan mumlarla birlikte getirilir. Kına yakacak hanım, geline sağ elini açmasını söyler, gelin açmaz. Kınacı, "Gelin elini açmıyor" diye seslenir. Oğlan evi hazırlıklıdır. Hemen beraberlerinde getirdikleri, yüzük, küpe, beşibirlik gibi mücevheri geline takarlar. Dualar okunur ve kına yakılır.

SAMAH

Aynı gece, güveyinin sağdıç ve yakınları büyük bir evde veya uygun bir yerde toplanır. Çalgılar çalınır, yemekler yenir içkiler içilir... Sağdıç damadın çok içmemesinden sorumludur. Onun tüm hareketlerini kontrol altında tutar.

Bir din adamının önündeki sandalye üzerinde damadın çamaşır bohçası konur. Duadan sonra sağdıç tarafından damat giyineceği odaya götürülür. Giyinir konukların yanına çıkar. Çalgıcılar bu anda oldukça neşelenir...

Güveyi perşembe sabahı sağdıcı ve yakın arkadaşları ilebirlikte hamama gider.

Kız evi çehizleri herkesin kolaylıkla alabileceği yerlere koyar. Oğlan evinden gelen bir büyük, bu çehizleri arabalara koymaya başlar.

Kız gitmek üzere iken varsa babası, yoksa yaşlı bir erkek akrabası, kızın kuşağını baş hizasında üç defa çevirerek hayırlı uğurlu ve mesut olması dileğinde bulunarak bağlar ve kıza son masihatını söyler: "Kızım alınla gidiyorsun, kefeninle o kapıdan çıkasın, bize ümit etme" demeyi ihmal etmezler.Kız el öper ve kendisini götürecekleri bekler...

Gelin daha sonra tahtırevanın yanına getirilir. Tahtırevan: İki atın arka arkaya durduğu ve uzun kollarıyla atların yan tarafına bağlı olan içinde iki kişinin oturabileceği kadar büyüklükte bir sandıktır. Gelin bunun içinde götürülür.

HALK DEYIMLERI

—Acı acıya, su sancıya, kes avrat bir soğan daha...

—Akşamın ayranından sabahın şerri iyidir.

—Altın kapının, ağaç kapıya, ağaç kapının, altın kapıya işi düşer.

—Allahın ondurmadığını, peygamber sopa ile kovalar.

—Adam adama yok, can gövdeye mülk değildir.

—Demiri nem öldürür, insanı gam öldürür.

—Darıldığım dağın odunu yakmam....

—Dost kusura bakmaz, düşman hizmet beğenmez.

—Martın gönlü olsa, çifti yürütür, iti solutur.

—Tilki yavrusundan ev köpeği olmaz.

—Yağınan yavşan yenir, dağdaki tavşan yenir.

MANİLER

Bülbül burada inler
Susar kalbimi dinler,
Benim kalbimde sensin
Senin kalbinde kimler

Nerelerde kalınır

OTEL NIGDE: Istasyon Cad, 83 Tlf. 826, 24 oda.
OTEL DİVAN: Yeniçarşı 9 Telf. 341, 22 oda, kalorifer.
MERKEZ TURİST OTELİ: Hükemet Meydanı Tlf: 177-228, banyolu 32 oda, kalorifer, lokanta.

AKSARAY

AĞAÇLI TESİSLERİ: Ankara Asfaltı üzeri Tlf: 1160-1161 Aksaray 87 oda, lokanta, kalorifer, yüzme havuzu.
MUTLU HOTEL: Kızılay Sok Tlf: 1073-1798 Aksaray, duşlu 30 oda, kalorifer, lokanta.
YALÇIN OTELİ: Tlf 191-269 Aksaray 17 oda, kalorifer, lokanta.
OTEL IHLARA: Tlf 155-159 Aksaray. Duşlu 64 oda, lokanta, kalorifer, asansör.

BOR

ERİÇ PALAS
ULUKIŞLA
BAĞDAT OTEL
YENİ OTEL
ÇAMARDI
GÜL OTELİ
TOROS OTELİ

Gezilecek yerler

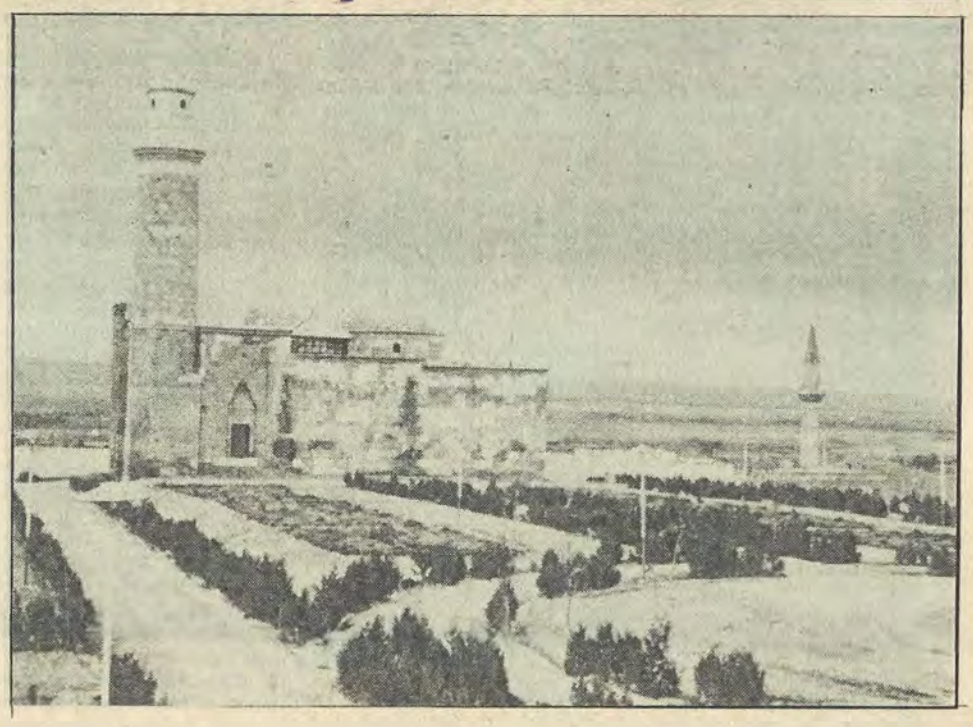

ÇİFTEHAN KAPLICALARI

Ulukışla'ya 22 kilometre uzaklıkta bulunan bu kaplıcalar, tarihin çok eski dönemlerinden beri ün yapmış, tedavi olmak isteyenlerin istilâsına uğramıştır.

Bölgede yapılan arkeolojik araştırmalara göre, burası Etiler zamanından beri yerleşme merkezi olarak kullanılmıştır. Kazılarda Eti, Frig, Roma devirlerine ait seramik kalıntılara rastlanmıştır. Kaplıcaların eski havuzunun temel kısımları, Roma devrine aittir.

Bugün halen kullanılan havuzlu banyolar, Selçuklular tarafından yaptırılmıştır. Havuzlu banyo, Selçuklu mimarisinin özgün örneklerinden birisi olarak dikkati çekmektedir. Kadın ve erkeklere ait iki bölümden oluşan ve çiftehamam şeklinde olan binanın her iki kısmı da kubbe ile örtülüdür. Kaplıca suları nevroloji, nefrit, romatizma, kadın hastalıkları ve böbrek rahatsızlıklarına iyi gelmektedir. Yörede kaplıcanın suları kutsal sayılmaktadır. Kaplıcada tedavi görenler, vücutlarının kuvvetlendiğini öne sürmektedirler.

Bir iddiaya göre, Mısır Kraliçe Kleopatra da gençlik ve güzelliğini korumak için Çiftehan Kaplıcalarında yıkanmıştır. Bu nedenle de geçmişte kaplıca sularının sağlığın yanısıra, gençlik ve güzellik de saçtığına inanılırdı.

ACIGÖL

Niğde'ye 90 kilometre uzaklıkta Narköy ve Sofular köyleri sınırları içinde bulunmaktadır. Göl ve çevresi, tarihî kalıntıları, şifalı sıcak su kaynakları, içmeceleri ve doğal güzellikleri ile dikkati çekmektedir. Bugüne dek tanıtılmadığı ve gerekli tesisler tamamlanmadığı için, iç ve dış turizmin hizmetine sokulamayan Acıgöl, Niğde'nin önümüzdeki yıllarda önemli yatırımlara sahne olacak bir bölgedir.

ZIGA KAPLICASI

Aksaray'a 25, Niğde'ye 130 kilometre uzaklıkta Ihlara Vadisi'nde bulunmaktadır. Yapılan analizlere göre, kaplıca sularında 250 ile 500 miligram arasında serbest karbondioksit vardır. Sular, ayrıca hidrokarbonat ve klorür bakımından çok zengindir. Kaplıca suyunda ayrıca sodyum klorür, kalsiyum karbonat, iyot ve brom iyonu bulunmaktadır.

KOKARCA KAPLICASI

Niğde'ye iki kilometre uzaklıktadır. Bol kükürtlü olan kaplıca suları, deri ve cilt hastalıklarının tedavisinde iyi gelmektedir.

HATIROĞLU ÇEŞMESİ: Alâeddin Camii karşısındadır. 1267 senesinde yaptırılmıştır.

KIZIL MİNARE: Aksaray ilçesinin Kızıl Minare Mahallesi'nde bulunan bu cami 92 basamaklıdır. Selçuk mimarî tarzında inşa edilmiştir. 1221 milâdî yılında Selçuk sultanlarından Alâeddin Keykubat tarafından inşa ettirilen bu camiin minaresi İtalya'daki meşhur Piza Kulesi gibi eğri bulunmaktadır.

İHLARA VADİSİ: Bu vadi İhlara kasabasında bulunmaktadır. Aksaray ilçesine 30 km.'dir. Vadinin uzunluğu 10 km.'dir. Vadinin her iki tarafı kaya içersine oyulmuş kiliseler ve manastırlarla süslenmiştir. Vadinin içerisi ağaçlıktır. Gezilmesi bir saat devam eden manastırlar vardır.

GÜMÜŞLER MANASTIRI: Niğde'ye 8 Km. mesafedeki Gümüşler kasabasında bulunmaktadır. Manastırın içersinde Hazreti İsa, Hazreti Havva ve Adem'in resimleri vardır. Roma devrine ait bir eserdir.

DEMIRKAZIK TEPESİ: 3756 metre yükseklikteki bu tepe Çamardı ilçesi sınırları içindedir. Her yıl binlerce yerli ve yabancı dağcı turist bu zirveye çıkmak için gelmektedir. Ayrıca 1981 yılında 20 dağcının barınabileceği bir dağevi yapılarak turistlerin hizmetine sunulmuştur.

HASAN DAĞI: Niğde Aksaray arasında bulunan Hasan I Dağı sönmüş bir volkan dağı olup konik biçimi ve krater gölü ile ayrı bir özellik taşır. 3253 metre yükseklikte olup kış sporları yapmaya oldukça elverişlidir.

Coğrafi Konumu

NİĞDE'NİN GÜNEY VE GÜNEYDOĞU KESİMLERİNİ TOROS DAĞLARI KAPLAR

Niğde, Kuzey ve Güney Anadolu dağlarının birbirinden uzaklaştığı İç Anadolu bölümünün orta Kızılırmak kesiminde yer alır.

İlin güney ve güneydoğu kesimlerini Toros Dağları kaplamaktadır. Torosların en yüksek zirveleri Aladağlar, Niğde ile Adana'yı ayıran sınır üzerindedir. Bu dağlardan Gürgün Çayı Vadisi ile ayrılmış olan ve daha batıda yer alan Kırkpınar Dağı ile Karıncalı Dağ, ildeki 2 bin metrenin üzerindeki diğer yükseltilerdir. Niğde'de bunun dışında sönmüş volkan konilerine de rastlanır. Bunlar Melendiz Dağları ile Hasan Dağı'dır.

Gezilecek yerler

AKMEDRESE:

Kentin en merkezî yerindedir. 1409'da, Karamanoğulları devrinde Alâeddin Ali Bey tarafından yaptırılmıştır. Karamanoğulları devri mimarîsinin en güzel eserlerinden biridir. Halen Niğde Müzesi olarak kullanılmaktadır.

ALÂEDDİN CAMİİ:

Büyük Selçuklu hükümdarı Alâeddin Keykubat tarafından, 1223 yılında yaptırılmıştır. Niğde il merkezinin en güzel camiidir. Üç kubbeli olan camiin kapısı Türk Selçuklu taş işçiliğinin şaheserleri arasındadır.

BEDESTEN:

XVII. yüzyıl yapısıdır. Şehrin merkezinde olup zârif mimarisi ile dikkati çekmektedir.

ESKİCİLER ÇEŞMESİ:

Üzerindeki kitâbeden, 1421 yılında yapıldığı anlaşılmaktadır. Vaktiyle başında eskicilerin toplanmasından ötürü bu adla anıldığı söylenmektedir. Güzel bir çeşmedir.

HÜDAVEND HATUN TÜRBESİ:

Selçuk Sultanı Rükneddin'in kızı Hüdavend Hatun için 1312 yılında inşa olunmuştur. Sekiz köşeli bir plan üzerine bina olunmuş tipik bir Selçuk kümbetidir. Kapısı ve cephesi, Selçuk taş oymacılığının nefis geometrik şekilleri, bitki, kuş ve hayvan desenleriyle süslüdür. Hüdavend Hatun 1312 yılında inşa olunan bu türbeye 1331 yılında vefat ettikten sonra gömülmüştür. Niğde Lisesi'ni de içine alan türbenin kitâbesinde şunlar yazılıdır: "Ey Allahım, adımın unutulduğu, cismimin çürüdüğü, kabrimin çöktüğü, hiçbir ziyaretçinin uğramadığı zaman beni yargıla. Gufranına mazhar eyle. İlâhi, ben dünyada bir melîke idim, şimdi çürümüş halde sana muhtaç bulunuyorum." Türbenin içinde, Hüdavend Hatun'un sandukasından başka üç sanduka daha bulunmaktadır.

NİĞDE KALESİ:

Şehre hâkim Alâeddin Tepesi üzerindedir. XI. yüzyılın sonlarında yapılmış, 1470 yılında İshak Paşa tarafından tamir ettirilmiştir. Niğde'nin üç katlı surları ile çevrili kalenin çevresinde bugün surlardan ufak birkaç yıkıntı kalmıştır.

Çiftehan kaplıcaları...

PAŞA CAMİİ:

Ali Paşa tarafından XV. yüzyılda yaptırılmıştır. Paşanın oğlu Murat Paşa tarafından camie bazı ilâveler konulmuştur. Bina, 1909 yılında ciddî bir onarım görmüş bulunmaktadır.

SUNGURBEY CAMİİ:

Şehrin güney kapısındadır. 1335 yılında, Niğde dolaylarına yerleşmiş bir Moğol kabilesinin reisi olan Sungur Bey tarafından yaptırılmıştır. Camiin içi, bir yangın sonucu ağır hasar görmüştür. Selçuk mimarîsi özelliklerinin yanısıra Gotik mimarîsinin unsurları da görülmektedir.

Niğde il merkezinin dışındaki tarihî eserler şunlardır:

AKSARAY'da:

Niğde'nin 109 kilometre batısındadır. Selçuklular zamanında önem kazanmış bir kenttir. 40 kilometre batısındaki Sultanhan köyünde 1229 yılında Alâeddin Keykubat tarafından yaptırılmış Alâeddin Kervansarayı, 1239 yılında II. Keyhüsrev zamanında inşa olunan Ağzıkarahan, XIV. yüzyıl yapısı Karamanoğlu Camii, revaklarla çevrili dört köşe bir avlusu bulunan İbrahim Bey Medresesi, cilâlı tuğla ve mozayik işlemeli minaresiyle dikkati çeken Nakkaşî Camii ilçenin en önemli tarihî eserleri arasındadır.

BOR'da:

Niğde'nin 14 kilometre güneyindedir. Selçuk devrinden kalma Alâeddin Camii, Ramazanoğulları devrinden kalma hamam, Fatih devri yapısı Paşa Camii ve hamamı en ilginç tarihî eserleridir.

KEMERHİSAR'da:

Niğde il merkezinin 23 kilometre güneyindedir. Eski bir Hitit kenti olduğu sanılmaktadır. Romalılar devrinde Tyana adını almıştır. Roma ve Bizans dönemlerine aid kalıntılara rastlanmaktadır. Bunların arasında Roma zamanından kalma taş örmesi kemerler bilhassa dikkati çekmektedir. İlçeye adını bu kemerler vermekte

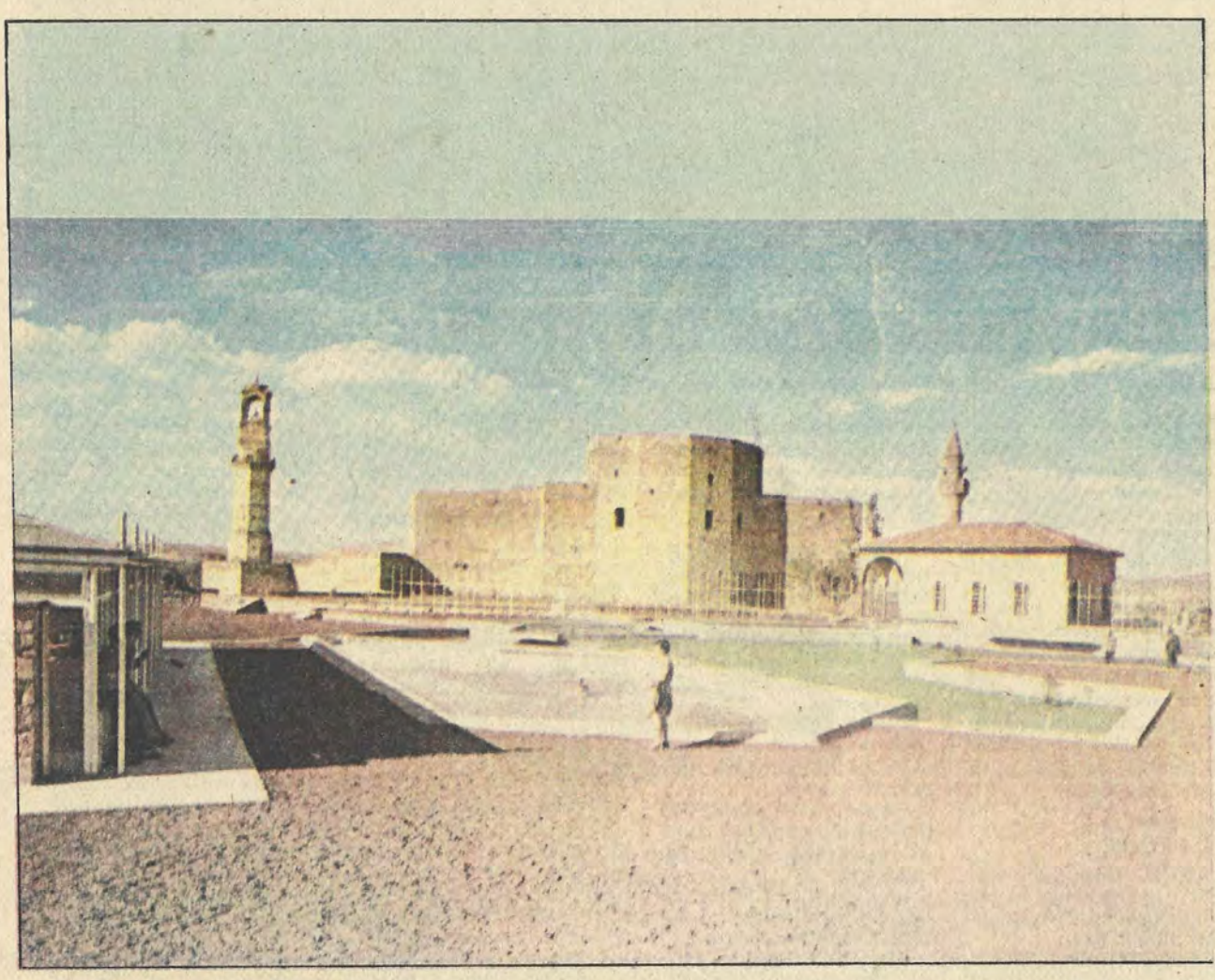

Niğde Kalesi ve Alaeddin Park'ı...

Saat Kulesi...

EKONOMİ

Ekonomisi tarım ve meyveciliğe dayanır

EKONOMİSİ geniş ölçüde tarıma ve meyveciliğe dayanan Niğde ili, Ankara, Konya, Adana, Kayseri gibi büyük illerin arasında kaldığı için fazla gelişememiş ancakyetiştirdiği tarımsal ürünlerle ülke ekonomisine katkıda bulunmaktadır.

İlin tarımsal faaliyetleri tahıl ağırlıklıdır. Niğde'de buğday, arpa, çavdar, yulaf ve mısır üretilmektedir. En çok etkin tahıl buğdaydır.

Niğde'de üretilen başlıca endüstri bitkileri ise patetes, şeker pancarı ve ayçiçeğidir. İlde Bolu ve Ödemiş gibi yerli patates çeşitleri ekilmektedir. Şeker pancarı üretimini ise bölgedeki şeker şeflikleri organize etmektedir.

MEYVECİLİK

Meyveciliğin geliştiği Niğde'de, armut, badem, ceviz, erik, kiraz, kayısı, şeftali, vişne ve ayva üretimi önemlidir.

Niğde'de işletmelerin büyüklükleri parsel işletmeleri ile büyük köylü işletmeleri arasında değişir. Bağ-bağçe ve sebze işletmeleri arasında genellikle 20 dekardan küçüktür. Niğde'de 500 dekardan büyük işletmelere rastlanmaz.

İldeki küitür arazisi toplamı 747 bin 402 hektardır. Niğde'nin diğer illere gönderdiği başlıca ürünler elma, dermason fasülyesi, tahıl, un, şeker pancarı, patates, soğan, çimento, pamuk ipliği, halı, deri ve madenlerdir.

Niğde'de tarımla uğraşanlar tarla tarımı ile hayvancılığı birlikte sürdürmektedirler.

HAYVANCILIK

Niğde'nin batı ve güney bölgelerinde bulunan 197 bin 214 hektarlık geniş meralarda hayvancılık yapılmaktadır. Toplam hayvan sayısının 1 milyon 779 bin 750 olduğu Niğde'de, koyunculuk önem kazanmıştır. Koyun varlığına akkaraman egemendir. İldeki toplam koyun sayısı 1 milyon 258 bindir.

Niğde'de, Çamardı ilçesi başta olmak üzere arıcılık hızla gelişmektedir. Çeşitli tiplerde 20 bin 855 kovandan toplam 192 bin 200 kilo bal elde edilmektedir.

İlde cıva, demir, antimon, bakır, kurşun, wolfram, çinko ve krom madenleri çıkartılmaktadır. Ancak zengin rezervlere karşın, işletme yetersizliğinden istenilen verim elde edilememektedir.

İmâlat sektöründe ise devlet yatırımları ağırlık kazanmaktadır. Niğde'nin önde gelen sanayi sektörü çimentodur. İldeki belli başlı fabrikalar şunlardır:

Çimento Fabrikası, Ditaş (Yedek Parça Fabrikası), Birko (İplik ve Halı Fabrikası), Nimsa (Meyve Suyu Fabrikası), Niğbaş (Beton Direk Fabrikası), Bor Şeker Fabrikası, Ulukışla Azot Sanayii, Aksaray Tuz Fabrikası, Akmosan Motor Sanayii.

Niğde'de örülen kilimler ekonomisine katkıda bulunur. Yurdun bir çok köşesinde Niğde yapımı kilimler satılır...

Meyvecilikte ileri olan Niğde'nin ünlü elması...

Misli Ovası, tarlada çalışanlar...

SPOR

NİĞDE ilimizde sporun hayli eski bir geçmişi vardır. Osmanlılar devrine baktığımız zaman, o devirde bayramlarda, köy düğünlerinde cirit sporunun yapıldığını görmekteyiz. Niğde yöresinde spor dalları arasında güreş çok eski maziye sahip. Eskrim, avcılık ve atıcılık sporları vardır. Sonraları futbol, voleybol ve eltopu adı ile başlayan ve günümüzün hentbol dalları Niğde'de etkinlik kazanmıştır.

Niğde nüfusunun büyük bölümünün köylerde yaşaması, cirit sporunun gelişmesinde önemli rol oynamaktadır. Hayvancılıkla uğraşan Niğde köylüleri bir yandan vücutlarını geliştirmek için cirit dalına yönelmekte, diğer yandan da Türk karakterinin tek sporu olan güreşe değer vermektedirler.

Niğde ilinin kılıç-kalkan ekipleri hayli ünlüdür. Bu ekiplerde yer alanlar eskrim sporunun tüm hünerlerine sahiptirler. Bu nedenle kılıç-kalkan oyunlarından dolayı eskrim sporu Niğde'de hayli ileridir.

Avcılık ve atıcılık Niğde yöresinde en geniş şekilde örgütlenmiştir.

GÜREŞ:

Türk karakterinin bir unsuru olan güreş, Muş'da düğün, bayram ve özel günlerde köy ve kasabaların çayırlıklarında davul, zurnalarla yapılan baş sporumuz olmuştur.

Ne yazık ki, bu ata sporunun önemi günümüzde azalmıştır.

CİRİT:

Cirit Niğde'de 1912 - 1920 yılları arasında daha çok oynanan, halkın merakını, çevrenin heyecan ve takdirini toplayan bir mücadele sporudur.

ESKRİM:

Eskrim 1933-1944 yılları arasında Muş'da çok rağbette olan bir maharet ve cesaret sporudur.

FUTBOL:

Niğde'de futbol, modern sporlar arasında en çok ilgi göreni veen önde olanıdır. Niğde il merkezi ve ilçelerindeki spor kulüpleri de bu nedenle futbolu anaspor dalı olarak benimsemişlerdir. Futbolun yanı sıra, atletizm, basketbol, voleybol, güreş, halter ve hentbol da ilgi gören sporlar arasındadır.

NİĞDE SPOR KULÜPLERİ

NİĞDE GENÇLİK KULÜBÜ: Niğde ilinin en eski spor kulübüdür. 2 Nisan 1947 günü kurulmuştur.

NİĞDESPOR KULÜBÜ: Niğde il merkezinde kurulmuştur. Forma renkleri kırmızı-mavidir.

AKSARAY GENÇLİK KULÜBÜ: Aksaray ilçesinde 1950 yılında kurulmuştur. Forma renkleri siyah-beyazdır.

AKSARAYSPOR KULÜBÜ: Aksaray ilçesinin spor kulübüdür. Forma renkleri kırmızı-siyahtır.

ULUKIŞLA GENÇLİK KULÜBÜ: Ulukışla ilçesinin spor kulübüdür. 1955 yılında kurulmuştur.

AKSARAY OTOYILDIRIM: Aksaray ilçesinin spor kulüplerindendir. 1958 yılında kurulmuştur.

ÇAMARDI TOROSSPOR: Çamardı ilçesinin spor kulübü olarak 1957 yılında kurulmuştur.

BOR ELALDISPOR: Bor ilçesinin spor kulübü olarak 1961 yılında kurulmuştur.

BOR GENÇLİK KULÜBÜ: Bor ilçesinin spor kulüplerindendir. Forma renkleri kırmızı-beyazdır.

BORSPOR KULÜBÜ: Bor ilçesinin spor kulüplerindendir. Forma renkleri yeşil-beyazdır.

NİĞDE EĞİTİMSPOR: İl merkezinin spor kulüplerindendir. 1961 yılında kurulmuştur.

NİĞDE ÇİMENTOSPOR: İl merkezinin spor kulüplerindendir. 1965 yılında kurulmuştur.

NİĞDEGÜCÜ SPOR KULÜBÜ: İl merkezinin spor kulüplerindendir. 1971 yılında kurulmuştur. Forma renkleri sarı-lâciverttir.

ALTINKAYA GENÇLİK KULÜBÜ: Adını taşıdığı bucağın spor kulübüdür. Forma renkleri mavi-kırmızıdır.

DEMİRCİSPOR KULÜBÜ: Adını taşıdığı bucağın spor kulübüdür. Forma renkleri kırmızı-beyazdır.

BEDEN TERBİYESİ MÜDÜRLÜĞÜ

Beden Terbiyesi Bölge Müdürü: Vehbi Kocaöz (vekil)
Adresi: Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğü; Niğde.
Memur ve personel sayısı: 29
Lisanslı sporcu sayısı: 1243, okullarda 1031
Tesisler: Niğde şehir stadı 3000 kişilik, Niğde spor salonu 750 kişilik, Bor spor salonu 400 kişilik, Bor stadı 1500 kişilik, Aksaray stadı 3000.
Bölgede faaliyet gösterilen spor dalları: Futbol, voleybol, basketbol, atletizm, masa tenisi, güreş.